

Mine! celebra els dos últims concerts

Entrevistem el cantant i teclista, Bernat Sánchez, per parlar del comiat

Al setembre **Mine!** van anunciar que aturaven mà quines: ha arribat la recta final. Després d'haver fet de teloners de **Mishima** a la sala Apolo de Barcelona, aquest dimecres 11 i dijous 12 de desembre l'Heliogàbal de Barcelona acollirà els dos últims concerts dels barcelonins.

Mine! a Casa Orlandai Foto: Arxiu Enderrock

EDR: Quin balanç feu dels sis àlbums de Mine!?

Bernat Sanchez 'Berni' (veu, piano i guitarra): Personalment, estic especialment orgullós del primer, *Villa Antonieta* (2008), i de l'últim *La fi del món* (Música Global, 2012). Curiosament són discos fets amb mètodes diametralment oposats. El primer, anàrquic total, compost i arranjat en dues setmanes, sense producció externa, tal com rajava. L'últim, fet amb molts mesos, molts experiments i molta producció. Estic molt content de com ha treballat aquesta banda, vam acabar assolint un mètode, un sistema propi, que es basava en el caos però que era molt eficaç.

EDR: Quins projectes teniu cada membre que us han fet decidir a desfer el grup almenys una temporada?

B.S: El grup no es desfà a causa de cap projecte paral·lel. Qui ho ha dit, això? Sí que és veritat que un dels molts motius és la necessitat de tenir més temps. **Mine!** se'ns emportava la major part de les hores. Necessitem refer les nostres vides, les que teníem abans del grup. Hi ha altres motius, personals. Suposo que cadascú té els seus.

EDR: Quines són les diferències que han fet que us vulgueu dedicar més a projectes en solitari?

B.S: A l'Albert li agraden cada cop més les cançons pop directes i crues, al Ricky el neoclàssic i el tecno, al Txiri el rock d'arrel... A mi cada cop m'atreu més la lírica i la narrativa en la cançó. Això no és cap motiu de discòrdia, al contrari. A mi m'agrada molt com escriuen els meus companys de **Mine!**, m'agradaria seguir treballant amb ells, trobo que la riquesa d'aquest grup eren les nostres diferències.

EDR: En què consistirà el teu? Com se't presenta el 2014?

B.S: Jo fa força temps que estic escrivint en castellà. És la meua llengua paterna i m'atreu molt la idea. De moment no puc dir gran cosa més, però ja fa temps que treballo amb gent nova per engegar una cosa l'any vinent.

EDR: Continuaràs amb Èric Fuentes & El Mal?

B.S: I tant, de moment hem gravat un nou disc molt flipant, i que sorprendrà molt.

EDR: En la vostra decisió hi ha tingut alguna cosa a veure la crisi econòmica i/o cultural? O és únicament personal i artística?

B.S: Vam entrar al circuit professional pràcticament alhora que sorgia la crisi. No hem conegut cap altra situació. Potser si haguéssim fet molts diners amb el grup no plegaríem, simplement faríem vacances, com en una feina en un banc. Però això ha estat una ocupació tan i tan definidora de la nostra manera de viure... Ens ha xuclat cap a una manera d'existir que no et permet mitges tintes. És un peix que es mossega la cua: hi has d'estar sempre ficadíssim per poder-te dedicar només a això, i com que només et dediques a això has de fer com més coses millor, no parar mai. Són tants anys, tantes vivències... A més som gent complicada... Es fa gairebé impossible

explicar a algú de fora del grup com és ser un dels **Mine!**.